

SUUR- SUOMI

KATALYTTI

Suur-Suomi

KATALYTTI

Mikko Seppälä

Suur-Suomi saaga: Katalyytti

Mikko Seppälä

© 2018 Mikko Seppälä ja Juha Koivisto

Kustantaja: BoD – Books on Demand, Helsinki, Suomi

Valmistaja: BoD – Books on Demand, Norderstedt, Saksa

ISBN: 978-952-80-0676-3

Lapsilleni.

PROLOGI

Suur-Suomi, loppukesä 1977, Kylmäkoski

Satopään askeleet mittailivat kapean soratien pintaa. Tie kiemurteli molempiin suuntiin hoitamattoman kuusimetsän välissä. Kivenmurikat olivat suuria ja harmaita ja niiden terävät kulmat tuntuivat ohuiden kenkien läpi aina jalkapohjiin asti. Jussi Satopää oli 17-vuotias, perheensä ainoa lapsi.

Jussi haaveili sotilaan urasta. Oli viimeinen kesälauantai ennen lähtöä valtion hoteisiin. Jussi oli pakannut kauhtuneeseen harmaaseen reppuunsa kahvipannun, hieman kahvinporoja, kolme kuksaa ja vesileilin. Hän oli sinänsä onnellisessa asemassa, että vanhempien tila oli säilynyt vastarintaliikkeen kanssa käydystä sodasta. Heillä ei ollut puutetta perustarvikkeista, vaikka muutoin autonomisessa Suur-Suomessa suuret luokkaerot aiheuttivat kurjuutta.

Matka taistui joutuisasti. Metsän muuttuessa peltoaukeiksi surulliset siluetit paistattelivat päivää kaukaisuudessa. Puu-uunien kiviset hormit seisoivat yksinäisinä ympäriltä poltetujen talojen muistomerkkeinä. Vain Alhojen tila, jonne Jussi oli matkalla, oli säästetty näiltä main, sillä he eivät olleet piilotelleet ruotsinsukuisia tai tarjonneet vastarintaliikelle suojaa.

Alhojen tila avautui hyvin hoidetun viheralueen halki kulkevan polun päässä. Tilaa reunustivat terveet ja iäkkäät koivupuut. Ympäröivät maat oli liitetty heidän tilaansa 60-luvulla kiitollisuuden osoituksena avusta ruotsinsukuisten vastaisessa taistelussa. Kylillä kiertävien huhujen mukaan tontille oli haudattu satoja kaatuneita, mutta kukaan aikuisista ei suostunut sitä vahvistamaan. Sodasta ei puhuttu sen enempää kuin 40-luvulla Ruotsia ja Norjaa vastaan käydystä suuresta taistelustakaan. Ne

olivat tabuja.

Jussin saapuessa porstualle pieni kiharatukkainen pojankoltiainen juoksi häntä vastaan ja hyppäsi syliin.

”Jussi! Jussi! Äiti, isä, Jussi tuli!” poika huusi riemuissaan. Lapsi oli Samppa, Jussin ystävän Alvarin pikkuveli. Samppa rakasti Jussia yli kaiken ja piti tätä isoveljenään. Jussia se lämmitti, sillä hän mietti usein yksin kotonaan, mikseivät vanhempansa olleet koskaan saaneet enempää lapsia. Joskus nuorempana hän muisti kuulleen äidin itkeneen lohduttomasti isälle ennen aikoja keskeytyneestä raskaudesta. Siitä ei kuitenkaan koskaan Jussille puhuttu. Nyt vanhempana hän ymmärsi paremmin.

Keittiössä oli vilinä ja vilske käynnissä, kun talon emäntä laittoi aamiaista kuusilapsiselle perheelleen. Jussi kantoi Sampan sylissään sisälle taloon, ja Samppa oli onnensa huipulla kertoessaan perheelleen ilmeisen asian Jussin saapumisesta. Jussi tiputti Sampan lattialle ja kävi ensin tervehtimässä talon isäntää – kätellen, kuten aina. Tämän jälkeen perheen äiti halasi häntä tapansa mukaan tiukasti, mikä oli Jussin mielestä kiusallista.

”Täällä on aamiaista kyllä sinullekin”, rouva Alho sanoi kutsuen pöytään.

”Ei kiitos, söin jo kotona. Sovimme menevämme Alvarin kanssa metsälle. Viimeinen päivä ennen lähtöä.”

”Aivan, niinhän se olikin. Ottaisit Alvar mallia tästä nuoresta miehestä, joka lähtee sotavoimiin vapaaehtoisesti. Siinä on kunnan mies”, perheen isäntä osallistui keskusteluun. Alvar huokaili syvään, pyysi lupaa poistua pöydästä ja sen saatuaan nousi ylös.

”Ehkä minä voisin mennä sotavoimiin, vaikka

kampaajaksi”, Alvar sanoi virnistäen. Hänen isänsä tuhahti muiden naureskellessa.

Poikien tehdessä eteisessä lähtöä perheen suojatti Anja seurasi heidän jäljestään. Anja näytti hyvin tavalliselta, tosin Jussia ja Alvaria vanhemmalta, vaikka kaikki kolme olivat ikätovereita. Hän piti tummanruskeat hiuksensa aina lyhyinä. Hänellä oli sirot korvat, symmetriset kasvot ja syvän ruskeat silmät. Anja oli menettänyt perheensä taistelussa vuosia aiemmin. Hän tunsu edelleen vihaa ja katkeruutta Suomessa käytyjä raakoja taisteluja kohtaan. Kenenkään ei pitäisi nähdä mummolasta kotiin palatessa perhettään julmasti teloitettuna. Ei varsinkaan alle kymmenvuotiaana. Se näky kulki Anjan sisällä.

Alvarin äiti oli tuntenut Anjan äidin, joten he ottivat tuolloin tytön luokseen asumaan. Vaihtoehtoisesti hänet olisi sijoitettu jollekin sadoista kaivostyömaista, jotka eivät olleet edes aikuisille hyviä paikkoja elää.

”Voinko tulla mukaan?” Anja kysyi. Alvar katsele kysyvästi Jussia.

”Totta kai voit. Laskin sen varaan”, Jussi vastasi empimättä. He olivat aika usein olleet kolmisin, ja molemmat pojista pitivät Anjaa hyvänä ystävänä.

Tunteja myöhemmin kolmikko istui järven rannalla lintujen laulua kuunnellen. Nuotion tuli rätisi epätasaisen rauhoittavalla tavalla liekkien nuollessa sen yläpuolella olevaa kahvipannua. Taivaalla kanahaukka etsi saalistaan ylväästi liidellen. Jussi kaivoi repustaan kolme kuksaa. Hän ojensi yhden Alvarille ja toisen Anjalle. Kolmannen hän piti itsellään. Alvar ja Anja kiittivät häntä halauksin. Kaikki kolme olivat onnellisia. Kesäpäivän aurinko lämmitti

Katalyytti on Suur-Suomi-saagan ensimmäinen osa – dystopia, jossa Neuvostoliiton ja Saksan vuonna 1939 solmiman hyökkäämättömyys- eli Molotov–Ribbentrop-sopimuksen sijaan Neuvostoliitto solmii Rytin hallituksen kanssa salaisen sopimuksen suurhyökkäyksestä Ruotsiin. Syntyy Suur-Suomi, autonominen osa Neuvostoliittoa, joka hallitsee Pohjolaa Karjalasta Pohjanmerelle saakka.

Toisen maailmansodan päättymisen jälkeen taistelut ovat jatkuneet uuden Suur-Suomen alueella jo neljätkymmenettä vuotta. Vuonna 1985 ruotsinsukuisten jahti menee äärimmäisyyksiin. Sotilaat partioivat kaduilla käyttäen brutaalia voimaa tukahduttaakseen väärämieliset. Sisällissota on leimahtamassa ilmieliekkihin: sota, jota kukaan ei voi voittaa ja jossa perheenjäsenet asettuvat toisiaan vastaan.

Yksi näistä perheistä on sotiin kyllästyneen ja oikeutta kaipaavan Anjan. Ei se perhe, johon hän syntyi, mutta se perhe, jossa hän sai kasvaa. Se perhe, jonka vuoksi kannattaa riskeerata kaikki. Onko hyviä ihmisiä enää olemassa?

”Mä lupaan, mä Samppa lupaan, lopetan tämän.”

9 789528 006763

ISBN: 978-952-80-0676-3